

Brno / Morava
Drama / současná hra
Festivaly
Postřehy / Dílna
Praha / Nová síť
Tiráž
Odkazy

Třikrát vzpou, rezignace i smíření

14.3.2010 17:36:46 / Veronika Štefanová

Na základě spolupráce české taneční skupiny ME-SA (Hana Kalousková, Martina Lacová a Karolína Párová) a jihokorejské choreografky Ji Eun Lee vznikla poslední část taneční trilogie s názvem *Blame me*. Na první inscenaci **Object and Partice** (Objekty a zrnka) navázal projekt **Angels and Demons** (Andělé a démoni), přičemž poslední inscenaci trojice expresivních analýz lidské duše je **Blame me** (Obviň mě). Nová choreografie Ji Eun Lee, čerstvé absolventky choreografie na pražské HAMU, se pokouší vyvažovat vlivy východní a západní taneční techniky. Její režijní i choreografický styl je dynamický i lyrický - nepostrádá potřebnou dávku subjektivní expresivity autorky, která ve své práci vychází z východního kulturního i náboženského vlivu.

Základním tématem *Blame me* je ženská identita – jinak ji vnímá žena z východní Asie, jinak Středoevropanky a jinak ji chápe společnost jako celek. Nová choreografie skupiny ME-SA nám prostřednictvím svého výsostně divadelního tance sděluje, jaký boj dnes ženy svádí samy v sobě a na venek s okolním světem. Lyrické obrazy protkány řadou symbolů odkazují k duchovním rituálům i obřadnosti každodenního života člověka v moderní společnosti. Jsou však jedinci, kteří se stereotypu, pravidlům a očekávání ostatních chtějí vzepřít. Chtějí se zbavit stigmat, která na nich vnější společenský tlak zanechal. Ji Eun Lee vkládá své vnímání postavení ženy jako individua v pravidly sevrženém světě do pohybu tří tanečnic. Maximální vypětí sil je má dovést až k duševní katarzi, k pochopení jejich setrvání na tomto místě a v tomto čase. Tanec Hany Kalouskové, Karolíny Párové a Martiny Lacové má obrovský náboj a sílu. Všechny tři se svým pohybem bezzbytku oddávají. Navenek působí jako zhybnutá energie, kterou ze sebe v danou chvíli vydávají. V proměnlivém osvětlení téměř prázdné scény působí vášnivý tělesný projev tanečnic doslova magicky, neboť situace, do nichž přihlížející uvádí, se atmosférou vzdaluje skutečnosti.

Světla jsou koordinována tak, aby jednotlivé části těl protagonistek vynikaly jako detail na filmovém plátně. Bodové osvětlení je koncentrováno na jejich ruce, bedra nebo tváře. Detailní zvýraznění vyžadují od protagonistek maximální soustředění nejen na dotažení každého drobného gesta, ale i na výraznější mimické prokreslení výrazu tváře. Všechny tři plně využívají nabízeného čtvercového prostoru, který byl na jevišti divadla Ponec náznakově vytyčen čtyřmi stolky s květinami a vázami s vodou nebo s inkoustem. Později je zdánlivě otevřená taneční plocha ohraničena jednou z dívek průsvitnou lepicí páskou. Tímto je symbolicky uzavřena úniková cesta. Teprve v průhledném vězení začíná to pravé taneční šílenství: dívky jsou střídavě stavěny do opozice, čímž se zdůrazňují jejich konfliktní vztahy. Dvě tanečnice zpomaleny a stejně koordinovanými pohyby směřují svá gesta k třetí, jejíž tanec vypadá, jako by byl inspirován východním bojovým uměním. Jeho náplní je touha oprost se z vlivu, kterým si jí ty dvě podmaňují. Role se však proměňují. S těmito charakterovými proměnami se zároveň přenáší i dominantní pozice takzvaných vůdkyň jednotlivých dramatických situací. Jedna z dívek je v dané situaci vždy solitér – bojuje proti ostatním, které v danou chvíli představují její nepřátele.

Důležitou úlohu v rámci výpravy hrají červené gerbery, které jsou použity jako štětec, jenž je namáčen v černém inkoustu. Stéblem gerbery na sebe dívky malují abstraktní znaky. Trs květin zastupuje bič, jímž jedna z tanečnic šlehá o zem. Taková scéna působí velmi dramaticky a zároveň mysticky - jako kdyby tímto květinovým bičem šlehala obnažená těla dvou dívek sedících vedle ní na podlaze, choulících se v beznaději a zoufalství. Opadanými okvětními lístky pak posype lepidlem pomazaná záda jedné z nich. Lístky přilnuvší k tělu symbolizují zkrvavenou kůži.

Ji Eun Lee vede Hanu Kalouskovou, Martinu Lacovou a Karolínu Párovou k maximálnímu fyzickému vypětí, v němž jsou veškerá gesta a pohyby plně dotaženy a promyšleny. Uvolnění střídá napětí a křeč. Pomalé tahy rukou a nohou se rázem změní v bojovný postoj. Energie tryskající z těl tanečnic je horoucí a vykresluje kolem jejich těl pomyslná ohnivá kola. Na tvářích dívek je patrný klid, zděšení, vyčerpání i uspokojení. Plynule přecházejí z tělesné i duševní extáze do uvolnění. V jejich výrazu se zračí konflikt, který se odehrává mezi nimi i v jejich nitru. Každá zastupuje sebe sama, přitom je však spojuje zkušenost Ji Eun Lee, která prostřednictvím dívek svádí svůj osobní boj se světem. Tři tanečnice jsou jejími soudci i spasiteli doprovázející její duši očistcem. Dýmem zakouřená místnost, bodové osvětlení, hlína, inkoust i hudba docílily v choreografii Ji Eun Lee vysoce spirituálního účinku, v jehož významovém centru stálo číslo tři – tři životy, tři přání, tři lidské bytosti.

Divadlo Ponec - Ji Eun Lee – ME-SA: Blame me. Námět a choreografie Ji Eun Lee, interpretace Hana Kalousková, Karolína Párová, Martina Lacová, světelný design Vladimír Burian, Ji Eun Lee, scéna a kostýmy Tonda Šilar, Ji Eun Lee. Premiéra 16. února 2010 v divadle Ponec.

Komentáře k článku

U článku není vložen žádný komentář

Nový komentář

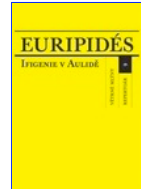
Jméno:

Email:

Předmět:

Váš komentář (max. 1000 znaků, žádné HTML):

inzerce

[Ifigenie v Aulidě - překlad Josef Topol za spolupráce Karla Hubky](#)

[České moře - 42. sezona Divadla Husa na provázku](#)

[Vložit](#)